

Zilveruitjes en augurken

Klucht in drie bedrijven

door

D.J. EGGENGOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZILVERUITJES EN AUGURKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D.J. EGGENGOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

JEREMIA ZWANEOEL - landbouwer (55 jaar)

TRUI ALEBES - zijn nicht en huishoudster (40 jaar)

MINA BAKGRAAG - zuster van Trui (35 jaar)

GRADUS BAKGRAAG - man van Mina (40 jaar)

SALOMON VAN GELDER - negotiemannetje (50 jaar)

HERMIEN KWELDONS - een buurvrouw (40 jaar)

ALBERT KWELDONS - haar zoon (20 jaar)

ADÈLE PIET (spreek uit als Piejet) - een kampeerster (25 jaar)

Dit toneelstuk kan evt. in elk gewenst dialect gespeeld worden.

INTERIEUR:

Zitkamer van een boerderij. Ouderwetse rieten stoelen rond een tafel. Theekastje met daarop een theeservies. Aan de wanden blauwe borden, familiefoto's en ingelijste teksten. Links de buitendeur, rechts deur naar de keuken. Op de achtergrond een raam.

EERSTE BEDRIJF

(Trui is bezig met het breien van een sok. Zij is een onaanlokkelijke figuur, gekleed in een ouderwetse japon met daarover een schort. Ze draagt een ouderwets stalen brilletje waar ze overheen gluurt. Het haar heeft ze in een knoedeltje. Salomon is een kleine man met slimme oogjes, gekleed in een wat sjofel kostuum)

SALOMON: *(haalt wat voorwerpen uit zijn geopende koffer die op een stoel staat)* Kijk eens Trui. Och wat mooi. Gekleurde kousen, want dat is tegenwoordig weer modem. Twee gulden maar Trui, 't is werkelijk te geef.

TRUI: *(telt de steken van haar breiwerk)* ...twee, drie, vier, vijf. Wat moet ik nou met gekleurde kousen, dat is meer iets voor lichte vrouwen.

SALOMON: Een kaartje elastiek. Eeuwigdurende rek. Is dat niet iets voor door je molton onderbroek?

TRUI: Ach Salomon, ga toch weg met je gekke praatjes.

SALOMON: Een paar mooie warme handschoenen dan. Iets voor de winter. En de Enkhuizer Almanak zegt dat het een strenge zal warden.

TRUI: *(bits)* Ook geen handschoenen. Vriendelijk dank. Ik brei alles zelf. Hoe kun je trouwens met dit weer over de winter praten. De mussen vallen bijna van het dak met die warmte.

SALOMON: Maar voorkomen is beter dan genezen zei de moeder van tien kinderen, toen ze...

TRUI: *(bits)* Jaja, zwijg maar stil. Rare teut, daar hou ik niet van. En hoepel nou maar op want ik heb echt geen tijd om nog langer naar jouw gezeur te luisteren. *(telt opnieuw haar steken)* ...zes, zeven, acht, negen...

SALOMON: Trui, Trui, heb je dan helemaal geen medelijden met mij? Mijn schoorsteen moet toch ook roken.

TRUI: Ik mag met het gat nog niet naar jou luisteren.

SALOMON: *(gooit met een klap de koffer dicht)* Ik geef het op. Lees je dan nooit mijn advertentie in onze krant "De Vechtstreek"?

Als 't winter is en 't vriezend weer

ijsbloemen tovert op de ruiten,
de felle stormwind keer op keer
't zo akelig spoken doet daar buiten.
Kruip dan van kou niet in uw kelder
maar ga naar Salomon van Gelder
Die heeft voor kou een goede raad
als u maar bij hem kopen gaat.
Manchester lappen, warm en sterk,
voor winterjassen naar uw werk.
Egyptisch linnen voor de vrouwen
waarvan ze rokken jaren sjouwen...

TRUI: (*schudt minachtend met haar hoofd*) Wat koop ik nou voor die flauwekul. Allemaal fratsen.

SALOMON: Wat ben je toch een zuurpruim Trui. 't Is geen wonder dat je een overschotje gebleven bent. Ik at nog liever een pot zure augurken op dan dat ik met jou de bedstee in moest kruipen. (*gaat zitten*) En schenk me nou maar eens een kopje thee in want ik heb de hele middag nog geen nat of droog aan de mond gehad.

TRUI: (*staat op - kwaad*) Wat denk je eigenlijk wel wie je voor je hebt Salomon? Na zo'n belediging krijg je van mij geen druppel thee.

SALOMON: Ach Trui, toe nou, ik meende het niet zo. Je kent me toch wel? En kijk eens, dit is voor jou. (*geeft haar een stukje zeep*) Dat geef ik alleen aan de klanten die ik graag mag. En zeep wordt een schaars artikel nu die oliesheiks zulke gekke dingen gaan doen.

TRUI: (*genadig*) Dankjewel Salomon. Ik zal dit stukje maar bij mijn andere zeepvoorraad leggen, want laat ik je dit zeggen, ik heb mijn voorzorgsmaatregelen genomen. In de kelder heb ik al een hele voorraad wécépapier en waspoeder liggen.

SALOMON: Ik merk het wel. Zelfs zo'n oliecrisis krijgt jou d'r niet onder.

TRUI: Die olieseikers springen mij de pan niet uit.

SALOMON: Enne... hoe staat het nou met die thee?

TRUI: Ik zal voor deze ene keer jouw schandalige opmerkingen door

de vingers zien maar de volgende keer... (*schenkt thee in*)

JEREMIA: (*op - frisse verschijning in boerenkiel of overall*) Schenk mij ook meteen maar een kopje in Trui. Zo Salomon, ook eens weer op de boerderij?

SALOMON: Ja. Maar aan Trui kan ik nooit iets verkopen. Die zit op haar geld te broeden in de hoop dat het nog meer zal worden.

TRUI: (*terwijl ze de kopjes op tafel zet*) Zuinigheid met vlijt bouwt huizen als kastelen...

SALOMON: (*met opgestoken vinger*) ...en als Trui zich niet verschoont krijgt ze luizen als kamelen.

TRUI: (*bits*) Jaja, de mond heb je wel op de goede plaats zitten Salomon.

SALOMON: (*drinkt thee*) 't Is nat maar niet lekker.

TRUI: (*kwaad*) Wat nu weer?

JEREMIA: (*korzelig*) Wat is dit toch voor een koeiepies Trui? Die rommel is niet te drinken.

TRUI: Hoe kan dat nou? 't Is pas het vierde zetsel van dit theezakje.

SALOMON: Het vierde zetsel?

JEREMIA: Deze troep zet ik onze kat nog niet voor. En ik moet me schamen tegenover Salomon. We leven hier toch niet van een ondersteuning van de diaconie is 't wel?

TRUI: (*nerveus*) Nee... Maarre...

JEREMIA: Vooruit Trui. Ga nieuwe thee zetten! En verse!

TRUI: Jaja, , ik ben al weg! Ik ga al! (*af met theepot*)

SALOMON: (*wijst naar de deur*) Dat is nog niet zo'n groot succes is 't wel?

JEREMIA: Hier gezegd en daar gezwegen Salomon, ik heb nog liever dat ze vandaag dan morgen opstapte.

SALOMON: Maar zo'n oudbakken citroencake krijg je zo een, twee, drie de deur niet uit!

JEREMIA: Dat is maar al te waar. Na de dood van mijn vrouw, nu al weer zo'n twee jaar geleden, drong ze zich hier naar binnen. Ik zal je wel komen helpen oom Jeremia, ik heb toch niks om handen. Als man zijnde ben je allang blij dat je hulp krijgt. En zo' stond Trui dan op zekere morgen hier voor de deur, bepakt en

bezakt. Dat duurt eeuwen met die thee, ik zal je eerst maar eens een borrel inschenken. (*staat op en schenkt in*)

SALOMON: Is ze soms een beetje moeilijk in de omgang?

JEREMIA: (*zet glazen op tafel*) Alsjeblieft. In 't begin kon je Trui nog wel hebben. Toen was het oom Jeremia voor en oom Jeremia na. Maar tegenwoordig is het zeuren, betuttelen en nog eens zeuren. En ze is zo verdomd zuinig. Het eten wat hier op tafel komt is schriel en afgepast. Het zal mij niks verwonderen of Trui gebruikt het closetpapier aan beide kanten.

SALOMON: Enne... financieel?

JEREMIA: Ik geef haar een ruim huishoudgeld en bovendien een goed loon. Maar als ik haar vraag waar al dat huishoudgeld blijft dan zegt ze steevast: maar alles is zo duur oom Jeremia, alles is zo ontzettend duur. En als vrouwen over de duurte beginnen dan kun je als man zijnde er beter het zwijgen toe doen.

SALOMON: Stuur haar dan terug naar de plaats waar ze vandaan kwam.

JEREMIA: Trui heeft altijd bij haar zuster Mina in gewoond. En die Mina is me ook een haabaai met haar op de kiezen. Zij is getrouwd met Gradus Bakgraag, onder ons gezegd een zak van een kerel. Als Mina, pak ze Bello, zegt, dan mag hij blaffen.

SALOMON: Maar Mina zal Trui dus ook wel niet terug willen.

JEREMIA: Nee, want die beiden waren altijd aan 't bekvechten, met Gradus Bakgraag als een lamme goedzak er tussen in.

TRUI: (*op - met theepot*) Hier is verse thee! (*ziet de glaasjes op tafel staan*) Was dat nou werkelijk nodig oom Jeremia? Te pas en te onpas wordt hier sterke drank gedronken. Als dat zo doorgaat dan worden jullie allebei een paar echte dranktorren.

JEREMIA: Zeur nou maar niet en schenk de thee in.

TRUI: Goed, ik zeg al niks meer. (*schenkt in*)

SALOMON: Vrouwen! Het zijn net kikkers.

TRUI: Mij ontgaat het verband.

SALOMON: Oh maar het is zo eenvoudig Trui. Jullie hebben 't altijd koud, kwaken altijd en... jullie hebben constant een grote bek.

TRUI: (*gaat kwaad zitten en breit driftig verder*) Ach jij, zot!

SALOMON: Niet boos worden Trui. Je kunt toch wel tegen een

grapje? (*drinkt zijn thee*) Ik zag daarnet toen ik er langs liep dat je heel wat tenten en caravans op de camping hebt staan Jeremia!

JEREMIA: (*enthousiast*) Ik heb dit seizoen werkelijk topmaanden. Door die oliecrisis zoeken de mensen het dichterbij huis. En dan niet te vergeten dat we dit jaar een prachtige zomer hebben.

SALOMON: (*maakt knipbeweging met vingers*) En bij jou rinkelt de kassa.

JEREMIA: (*lacht*) Daar laat ik me liever niet over uit. Maar ik kan je wel vertellen Salomon dat ik blij ben dat ik na de dood van mijn vrouw de hele boerderij aan kant heb gedaan. Ik wilde toen helemaal overnieuw beginnen en al het oude overboord gooien.

SALOMON: En wat dat betreft is het je helemaal gelukt. Je hebt er een prachtig bedrijf van gemaakt. Een prachtig zwembad en een grote kantine.

TRUI: (*bits*) Dat zwembad is een poel van zedelijk verval.

SALOMON: Ach Trui. Je moet met je tijd meegaan.

TRUI: Mij niet gezien. (*staat op en loopt naar het raam*) Moet je dat daar nou zien liggen in de zon. Het lijkt wel of de mensen helemaal geen schaamtegevoel meer hebben. Bah, al die dikke blote buiken.

JEREMIA: Je moet de mensen niet aantasten in hun vrijheid.

TRUI: Aantasten? Ik zou dat gore stelletje nog niet met een tang vast willen pakken. Kijk toch eens aan! Plons, in het water, plons d'r weer uit. En het krioelt maar door elkaar. Naakte mannen, naakte vrouwen! De inwoners van Sodom en Gomorra waren in vergelijking met die daar in 't zwembad, een stelletje zondagsschoolleerlingen.

JEREMIA: Ach drijf toch niet zo door Trui. Ze hebben allemaal keurig nette zwemkleding aan.

TRUI: (*minachtend*) Zwemkleding zei je toch hè? Nou, in mijn ogen is het meer een bedekking van de vitale plaatsen. Eén lichte ochtendbries en de lapjes vallen.

SALOMON: Laat die mensen daar toch een beetje rondspartelen. Ze hebben tenslotte vakantie. Mijn beide jongens komen hier ook geregeld zwemmen. En natuurlijk komen ze ook elke zaterdagavond in de kantine om te luisteren naar die popgroepen. Die groep van verleden week hadden ze zo goed

gevonden. De naam is mij ontschoten.

JEREMIA: Ei ei en de Klutsers.

TRUI: Ik zou dat stel graag eens flink door elkaar gehusseld hebben. In totten waren ze gekleed en bossen haar op het hoofd als ragebollen. Een week in de Biotex en daarna opkoken in sodawater.

SALOMON: Daar is de jeugd gek op, hoewel ik zelf die muziek ook niet zo waardeer.

TRUI: (*fel*) Mooie muziek! Hoe harder, hoe mooier. She loves you yèh yèh yèh (2x). Ik doe in de nacht van zaterdag op zondag geen oog dicht. En als ik zondagsmorgens naar de mis ga dan heb ik barstende hoofdpijn en kan ik geen woord verstaan. En meneer pastoor praat toch al zo zachtjes!

JEREMIA: Dat kun je die man niet meer kwalijk nemen. Hij is tenslotte al 92.

SALOMON: Mijn vrouw zei verleden week al, het wordt tijd dat we een jonge krijgen en dat onze oude pastoor intreedt in de Orde van de Heilige Kindsheid (*staat op*) Maar kom, ik stap maar eens op. De dag is nog niet voorbij en er moet wat verdiend worden. Bedankt voor de borrel en natuurlijk ook voor de thee (*af*).

BEIDEN: Tot ziens Salomon!

JEREMIA: Ik zal ook eens weer aan het werk gaan. Is Adèle hier vanmiddag al geweest Trui?

TRUI: Gelukkig niet. En ik hoop in de toekomst ook van de bezoeken van dat vrouwspersoon verschoond te blijven.

JEREMIA: Dat is nou niet aardig Trui. Adèle is maar een wat aardige meid.

TRUI: (*korzelig*) Ik begrijp niet wat je toch in die meid ziet oom Jereniia. Ze loopt je de hele dag maar voor de voeten met haar stadse maniertjes en d'r malle fratsen.

JEREMIA: (*streng*) Ik verbied je om zo over haar te praten.

TRUI: 't Is een achterbakse troel. En de naam is ook al zo lichtzinnig. Adèle...dèle...dèl. Plak d'r een R tussen en je hebt een drel!

JEREMIA: Waag het niet weer om zoiets te zeggen Trui. Anders...

TRUI: (*huilerig*) Goed! Trui zegt al niks meer. Trui zal wel opstappen, want Trui weet wanneer ze teveel is.

JEREMIA: (*legt hand op haar schouder*) Toe nou Trui!

TRUI: (*snuift in haar zakdoek*) Direkt toen tante Rika uit de tijd was, nu al weer twee jaar geleden, heb ik tegen mezelf gezegd: Trui Alebes, jij moet oom Jeremia gaan helpen want dat is je christenplicht. Gewerkt heb ik hier, geploeterd van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. En niets was mij te veel. Ik wilde alleen maar een plaats bij de haard want ik ben ook maar een vrouw alleen. En wat heb ik gekregen? Stank voor dank en een grote bek op de koop toe.

JEREMIA: Ik ben je ook heel dankbaar Trui. Echt waar!

TRUI: Zeg me dan wat die Adèle wel heeft en ik niet.

JEREMIA: Laten we daar nu maar niet over uitweiden anders zitten we hier vanavond om twaalf uur nog.

TRUI: (*vleiend*) Kijk eens oom Jeremia wat ik hier voor je brei. Een paar lekkere warme sokken. Zoiets zal zo'n stadse flodder als Adèle beslist niet voor je doen. Die westerlingen kijken altijd een beetje op ons, het boerenfolk, neer.

JEREMIA: Dat was vroeger zo, maar tegenwoordig ligt dat allemaal anders. Vroeger zeiden ze in de stad altijd: twaalf boeren en een bunzing dat zijn dertien stinkerds. Maar vandaag de dag trekken ze allemaal naar het platteland. Ze vinden alles "heerlijk" en "fantastisch" als er maar een mestluchtje aanzit. Maar ik ga nu naar de kantine. Mocht Adèle komen, zeg haar dan dat ze me daar kan vinden.

TRUI: Ik zal de boodschap overbrengen.

JEREMIA: (*bij de deur*) Oh, voor ik het vergeet, d'r komt hier straks een oliesheik met een caravan. Als hij arriveert roep me dan even. Ali Ben Yoessoef heet de man.

TRUI: (*verbaasd*) Een oliesheiker? Wat wil zo'n kerel toch in vredesnaam op onze camping? En wat een gekke naam voor een vent! Alie! Nou ja, ze hebben ook altijd van die lange rokken aan, dus wat dat betreft...

JEREMIA: Hij wil zijn collectie Oud-Hollands boerenantiek wat uitbreiden, dat schreef zijn secretaris mij tenminste.

TRUI: Zolang hij zijn collectie Hollandse vrouwen niet met mij wil uitbreiden is het mij allang goed. En als hij komt zal ik je roepen want mijn Arabisch is de laatste tijd niet al te best.

JEREMIA: Hij spreekt Hollands, want hij is vroeger in Nederland op

een kostschool geweest.

TRUI: Dat komt prachtig uit. Dan zal ik hem wel eens persoonlijk mededelen hoe Trui Alebes over de oliecrisis denkt.

JEREMIA: Jij kunt aan die oliecrisis niks veranderen. En bovendien is Ali Ben Yoessoef een klant van ons.

TRUI: Jaja, ik weet het. De klant is koning.

JEREMIA: Hou je tong daarom een beetje in toom. Tot straks. (*wil af*)

TRUI: (*vleiend*) Werk niet te hard oom Jeremia. Je hebt altijd een zwakke gezondheid gehad. En je bent overal zo bevattelijk voor. Je bent toch wel warm genoeg gekleed van onderen? Het zou beter zijn als je een warme sjaal omsloeg. Ik zou niet weten wat ik moest doen als jou iets zou overkomen oom Jeremia!

JEREMIA: Ik hou er niet van om betutteld te worden Trui. (*af*).

TRUI: (*kwaadaardig*) Nee, ik niet! Maar als het Piet met de puntjes maar was. 'Als die een beetje zorgzaam voor hem is dan kijkt oom Jeremia als een likkebaardende hond, dat lelijke ouwe karkas. Oh, als ik zelf maar genoeg geld had, dan had ik hem allang de hakken laten zien. (*woedend*) En het gaat mis, glad mis met die Adèle Piët. Dat loeder van een wijf. Nog even en oom Jeremia is rijp voor het huwelijk. En hij loopt met open ogen in de val, dat stomme varken. Als onze Mina nu maar komt Die weet altijd overal raad op. Mijn briefkaart moet ze al hebben. (*bel gaat*) Wie kan dat nu zijn? (*kijkt uit het raam*) Lieve hemel 't is Hermien Kweldons, die ouwe zeurkous (*af*).

HERMIEN: (*op — gevolgd door Trui. Hermien is gekleed in een felgekleurde jasschort, hoog opgestoken kapsel, draagt bril. Zij is over haar toeren en huilt nerveus in een zakdoekje*) Oh Trui... het is zover... vandaag gaat het gebeuren.

TRUI: Waar heb je het toch over mens?

HERMIEN: Onze Albert! Onze Albert gaat vandaag in dienst. Het arme kind! Het lieve kind!

TRUI: (*gaat zitten*) Als 't anders niks is. Alle jongens moeten in dienst. Daar hoef je niet zo over tekeer te gaan.

HERMIEN: Maar onze Albert is nog nooit van huis geweest. En nu opeens komt dat kind daar tussen al die ruwe soldaten. En hij is zo gevoelig! Overgevoelig zegt onze dokter. Hij heeft heel tere zenuwen, dat zegt de dokter ook.

TRUI: *(die haar breiwerk heeft hervat)* Hoor eens even Hermien, je weet dat ik er niet van hou om de mensen naar de mond te praten. Het is heel goed dat jouw Albert eens een keer onder de mensen komt. Hij is al veel te eenzellig. En zoals jij met je zoon zit te tontelen... nou daar zou ieder mens zenuwpatiënt van worden. Die kerel van jou heeft niet voor niks de benen genomen en is weer naar zee gegaan.

HERMIEN: Het is gemeen van je om dat te zeggen Trui. Kweldons is drie jaar geleden weggegaan en sindsdien heb ik nooit meer iets van hem vernomen. Volgens mij is z'n schip met man en muis vergaan en heeft hij een eerlijk zeemansgraf gevonden. *(triest)* Ik heb sindsdien nooit geen vis meer gegeten.

TRUI: Als je 't mij vraagt dan is er geen sprake van een zeemansgraf, maar dan leeft Frederik Kweldons op zo'n tropisch eiland in de Stille Zuidzee met een knappe negerin en een nest vol jongen. Dat is heel wat anders dan zo'n zeurderige ouwe doos als jij. En als je niet oppast dan gaat jouw Albert dezelfde weg.

HERMIEN: Oh nee, ons Albert niet. *(snikt)* Als ik eraan denk dan word ik er helemaal naar van. Onze Albert, alleen op zo'n grote slaapzaal. En wie zal hem toestoppen? En wie geeft hem z'n nachtkus? Want geloof maar niet dat de sergeant daar tijd voor zal hebben.

TRUI: *(droog)* Je kunt nooit weten! Je hebt er tegenwoordig rare sergeanten tussen lopen hoor.

HERMIEN: Maar wat moet hij in vredesnaam zonder mij beginnen. Als 't onweerde dan kroop hij altijd bij mij onder de dekens. En onze Albert verdiende net zo mooi op de melkfabriek. De directeur was toch zo wijs met hem. Onze Albert deed de hele boekhouding.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto